

VROEGER WAS DE TOEKOMST BETER Knack Focus, 26.06.2021, Els Van Steenberghe

+ Günther Lesage toont zich twee meestervertellers in 'Vroeger was de toekomst beter'

19/06/21 om 16:00 Bijgewerkt op 26/06/21 om 11:29 Bron : Knack Focus

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

Omdat op een podium kruipen tijdens de pandemie verboden was, kroop Günther Lesage in de pen. Het intrigerende resultaat is de met cabaret en fantasy flirtende solo *Vroeger was de toekomst beter* bij Arsenaal/Lazarus.

Arsenaal/Lazarus

Günther Lesage begint zijn solo zoals veel theatermakers tijdens de pandemie hun voorstelling starten: aan de deur van de zaal, alwaar ze hun publiek persoonlijk welkom heten. 'Lang geleden hé? Fijn dat we weer mogen, hé? Hebt u lekker gegeten? Is het al lang geleden dat u naar het toilet geweest bent?' Geen toeschouwer krijgt geen (rare) vraag. Antwoorden hoeft gelukkig niet.

Arsenaal /Lazarus © Raymond Mallentjer

Lesage bekend dat hij nerveus is. Deze voorstelling lokt hem uit zijn comfortzone. Meestal verbergt hij zich - veilig omring door zijn kompanen van Arsenaal / Lazarus zoals Koen De Graeve en Charlotte Vandermeersch - achter de personages of minstens de letters van Franse of, bij voorkeur, Russische auteurs zoals Charles Bukowski, Fjodor Dostojevski of Ivan Gontsjarov. Dit keer verbergt hij zich achter zichzelf. Dat klinkt dubieuzer dan het is. Lesage bekend in de openingsscène dat 'iemand' hem vertelde over zijn paniekaanvallen, zijn laag zelfbeeld, zijn onkunde om een bondig verhaal te vertellen. Hoe meer Lesage praat, hoe vaker hij de 'zegt hij' vergeet en 'ik' gebruikt...

Niet de zoveelste van eigenliefde en zelfmedelijden etterende monoloog maar een hallucinant avontuur vol typetjes die Lesage gezwind, met droogkomische flair en een gouden mimiek vertolkt.

Toch serveert hij zijn publiek niet de zoveelste van eigenliefde en zelfmedelijden etterende monoloog. Lesage speelt het spel slimmer en fantasierijker. Dat ontdek je wanneer hij beschrijft hoe de aanblik van een oud vrouwtje in de wachtzaal van het ziekenhuis - waar hij door een samenloop van omstandigheden belandt - hem in een coma doet sukkelen. Hoe? Wat? Waarom? Dat verklappen zou zonde zijn.

Arsenaal /Lazarus © Raymond Mallentjer

Vanaf dan ontspint er zich - op een kale scène die Lesage perfect inkleedt met enkele geluiden, een deur en vooral veel prikkelende zinnen - een hallucinant avontuur vol typetjes die Lesage gezwind, met droogkomische flair en een gouden mimiek vertolkt.

Via de kruipgangen in het rijkhuis van een mysterieuze waarzegger/ster en een Tsjetsjeen met een raar gevoel voor humor en goeie wodka op zak, verzeilen we bij een alter-ego van Lesage dat de voorstelling van hem overneemt en trakteert op een onbeschaamd vulgair stukje stand-upcomedy waarbij een koppel in de zaal alle mogelijke synoniemen van 'vrijen' naar het hoofd geslingerd krijgt.

Dat alter-ego is voortvarender, gelooft in zichzelf, durft zwierig dansen op Nat King Coles [Let's Face the Music and Dance](#), is niet bang om te beledigen en veegt zijn voeten aan poëzie en beleefdheid. Deze Lesage is niet bang van de angst, de ander of zijn spiegelbeeld. Zouden we niet allemaal zo'n alter-ego willen?

Lesage toont zich twee meesterverteller die zijn cabaretierkantje in de spotlights plaatst en dat met iets te veel schroom doet.

Door die *fantasy*-toets - die hij zeker nog steviger mocht indrukken - tilt Lesage zijn voorstelling torenhoog uit boven maffe navelstaanderij. Hij zet zichzelf pront in als model voor een portret van een geïsoleerd, vereenzaamd mens die het mentaal zwaar heeft maar op een muur van onbegrip botst waardoor hij zich verliest in de handen van charlatans en de eigen op hol geslagen verbeelding.

In de realiteit levert dit ellende op. In het theater levert dat een onderhoudende, spannende trip op van (en met) een meesterverteller - twee meesterverteller Günther en zijn alter-ego - die zijn cabaretierkantje in de spotlights plaatst en dat met iets te veel schroom doet. Hij lijkt nochtans compleet op z'n gemak in die cabaretrol. Dit smaakt naar véél meer. ●

Vroeger was de toekomst beter van Arsenaal / Lazarus reist tot 27 november 2021 door het land en is deze zomer te zien tijdens Theater Aan Zee. Alle info: arsenaallazarus.be en theateraanzee.be de tekst is na de voorstelling te koop (10 euro).